

מסורת הש"ס

(א) [פסחים פו.], (ב) [לקמן
ט: ימות לא:], (ג) [פ"ב,
ד] [לקמן ית.], (ה) [ש"ך
לעיל במסכת טו.], (ו) [רש"י
מ"ז, ו] [מכות זד.],
(ז) [דף קסד:].

תוספות רי"ד

[illegible]

המביא גם פרק שני גימין

אמר רבה בר רב חנה:
או הגלינו בכל בני עשו
הולומדיה היכן היא ראוייה

חברא שקלה לשרגא מקמיהו אמר רחמנא
או כטולך או כטולא דבר עשו למימרא
דארומאי מעלו מפרסאי והתני ^ברבי חיאי
מאי דכתיב 'אלהים הבין דרכה והוא ידע
את מקומה יודע הקב"ה בישראל שאין
יכולין לקבל גזירת ארומיים עמד והגלה
אותם לכבל לא קשיא הא מקמי דניתו
חברי לכבל לא לבתר דאתו חברי לכבל:
אחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים
בפנינו נחתם כשר: אמר רבי אמי אמר
רבי יוחנן לא שנו אלא שהגט יוצא מתחת
יד עד כתיבה דנעשו כשנים על זה וכשנים
על זה אבל מתחת ידי עדי חתימה פסול
אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת
הים צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו
נחתם אמר ליה רבי אסי אלא מעתה רישא
דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד
אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשיר
ואפילו גט יוצא מתחת ידי שניהם פסלי
רבנן אמר ליה אין זימנין אשכחיה דיתבי
וקאמר דאפילו גט יוצא מתחת ידי עדי
חתימה כשר אלמא קסבר שנים שהביאו
גט ממ"ה אין צריכין שיאמרו בפנינו נכתב
ובפנינו נחתם אמר ליה רבי אסי אלא
מעתה רישא דקתני שנים אומרים בפנינו
נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול ורבי
יהודה מכשיר טעמא דאין הגט יוצא מתחת
ידי שניהם הא גט יוצא מתחת ידי שניהם
מכשירי רבנן אמר ליה אין והא זמנין לא
אמרת לן הכי אמר ליה ייתד היא שלא

ס ביום כלילה ונחתם כלילה כלילה ונחתם
פסול רבי שמעון מכשיר שהיה רבי שמעון
ונחתמו כלילה פסולין חוץ מגיטי נשים:
מן בגיטין רבי יוחנן אמר ^ימשום בת אחותו
יש לקיש מ"ט לא אמר כרבי יוחנן אומר
אמר

לגלות והקרימו הצעל והאשה וכחצו זמן של יום לפחות
צבי שובר וי"ל ללעול אין חותמין העדים כשרואין
לא מתי לתימר דמקטין זמן כדי שמוכל להוציא את
לה גירשתין מקודם לכן בדללו הכי זאמנת אשה עם
שמה לה להשא ואם יצא הנצל עדי ממירה לא לא
נאמן היינו דווקא מכאן ולהבא כדאמרין ביש שחלין
וד למשום מוזות לא היו צריכין לתקן זמן כמו שאמר
עדי בפני ב"ד או עדים שהיו נתגרשה ויבנה לה
יבנתה לה שטר אחר שזאמתי יום נתגרסה ואדרבה ע"י
וגט שמיכור וכן חקיקו בן זמן דאי משהו מעשה עדי
בתומי וזכין לו אינו זוכה במעשה עדי מיום הכתיבה כיון שאין
לאבני דלמר עדי בתומי וזכין לו זה שמסר לו תחילה
עדי מסיירה כתיב ורבי אלעזר על כרחק זה שמסר לו תח
בתומי וזכין לו לא אלא הוציא דמוכה מחבור וזהו הדין
אדם מוכר עבדו ואח"כ רכב לו על גמירא בלא זמן
נצד הוא מוחזק בעצמו והלוקח בלא להוציא ממנו השעבוד

בכאשר צו ומן דלא אמרין אוקמה אחוקת אשת איש
 חזקת כשרה שלא נבעלה כשריה אשת איש: ר"ש א"ש
 שעת נתינה ואל"ט ע"ז מחזור יפסל מח"א עמ"ח ויפ"א
 וי"ז סיכול לנתינת פשוט ואל יהיה מחזור דמקושר אמר
 ע"ז דמחילתו מקושר היה ואומר ר"י דבמחזור אין הבעל
 לאלתר ואין הגירושין חלים עד הזמן אבל נכתב ביום לרבי
 לעולם עדין מסירה דמיי דמארמין צ"ק (על ע"ז) ולרבי
 יקים בנאום ענין אין קול ורואי לגרש צו מפסיד הבעל
 כתבו ע"ז לאשאי וחסום צו מ"ר מייבירה ביימיה ואין
 קול ויהי לגרש צו דאי היה רואה הבעל לא
 וי"ל צו ומן שהבעל מקפיד ולא חתמו כולם אין קול ע"ז

29

עין משפט
נר מצוה

י"ז א מ"י פ"ו מהלכות
גירושין הלכה ט סמג
עשין נ טו"ש"ע א"ה"ע סימן
קמב סעף (יח) י"ט
י"ח ב טו"ש"ע ח"מ סימן
מב סעף טו:
י"ב ג מ"י פ"א מהלכות
גירושין הלכה סה
סמג עשין נ טו"ש"ע א"ה"ע
סימן קמב סעף ב:
ב ד מ"ד ס"ג הלכה כד:

תורה אור השלם

ו. אֱלֹהִים הַבֵּן דֶּרֶכָּה
וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ:
אֵיבָב בֶּת כֶּזֶר

גליון הש"ס

גמ' ספני מה תקנו וזמן
בניסיון. עיין צנ"צ קענ
ע"כ תולדה עדי: רמב'
ד"ה ריש לקיש וכו' ובס'
גמ פשוט. עיין לקמן דף פ
ע"א תורה כי יתבאר:

מוסף רש"י

עמד ורגלה אוחז
לכלב. כשאל
אברהם אברהם
(פרקים 19, 20) ביום נדחם
בדילה פסל. וכל שכן
למחר ליוםאם אחרת
משובח בראיתו.
שמה יאמר שכן בראיתו
תפנה תפנה יראה עשה
מחשבות וכלן ידוע
עליה יגדלה ויחזק קודם
שאלה מפרים נכר
תגדלה (יבמות) נכר
מחשבות פירות. לדע
מחשבות תגלה מבעלה
פירות שאלה מבעלה
שלה דקדקדא מבעלה שאלה
עיון כה לגדלה שאלה
לגדלה שאלה (שם).